

Zuzana Pospíšilová

KOUZELNÁ TŘÍDA DOSTÁVÁ VYSVĚDČENÍ

ilustroval Drahomír Trst'án

bambóok

čte ní
pro
prv / ňáč
ky

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambôok®

Zuzana Pospíšilová
**KOUZELNÁ TŘÍDA
DOSTÁVÁ VYSVĚDČENÍ**

ilustroval Drahomír Trst'án

bambóok

čte ni
pro
prv | nač
ky

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

*Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.*

Zuzana Pospíšilová

KOUZELNÁ TŘÍDA DOSTÁVÁ VYSVĚDČENÍ

Vydala GRADA Publishing, a.s., pod značkou

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9863. publikaci

Ilustrace Drahomír Trst'án

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 72

Vydání 1., 2025

Výtisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2025

Cover Illustration © Drahomír Trst'án, 2025

ISBN 978-80-271-7735-6 (pdf)

ISBN 978-80-271-5462-3 (print)

Obsah

Předmluva	7
Musíme něco vymyslet!	9
Stejný nápad?	13
Zkoušení pana ředitele	17
Podezření	21
Nejlepší třída	25
Kde bydlí?	29
Předposlední školní den	33
Slavnostní chvíle	37
Jedničky pro Kačku	41
Hrdinové	45
Palba na pětky	49
Dárek pro vílu Jasmínu	53
Třípatrový dort	57
Ohňostroj ve vílí říši	61
Prázdninový kalendář	65
Prázdniny začínají	69

Předmluva

Pomalou se blíží konec školního roku a s ním i rozdávat vysvědčení. Se známky si děti starosti nedělají, protože díky kouzelné víle Jasmíně je čekají jenom hezká hodnocení. Namále mají jen Standa Horák a René Stojka, kteří se zapsali jako nenapravitelní zlobivci. Jasmína Bílá to však s nimi umí a pokaždé se jejich lumpárnám snaží včas zabránit.

Děti dostanou za odměnu hezká vysvědčení, ale je zapotřebí vymyslet i odměnu pro paní učitelku. Adélka s Maruškou a Petříčkou dají hlavy dohromady a vymyslí moc hezký dárek.

Poslední školní den se nese ve slavnostním duchu a kouzelná víla Jasmína ho umí pěkně ozvláštnit. Jaké neuvěřitelné věci díky jejím kouzlům žáci kouzelné třídy zažijí, to se dozvíte v dalším pokračování této úspěšné série.

Musíme něco vymyslet!

V červnu už se školní rok chýlí ke konci. Žáky čekají závěrečná zkoušení, aby učitelé věděli, jaké známky mají napsat na vysvědčení. A také je potřeba přemýšlet nad tím, jakým dárkem potěšit paní učitelku nebo pana učitele v den vysvědčení. Víla Jasmína si odměnu rozhodně zaslouží, a tak se Adélka s Petříčkou a Maruškou pustily do plánování.

„Musíme brzy něco vymyslet,“ popoháněla kamarádky Maruška.

„To víme taky. Ale co?“ zeptala se Petříčka a zatvářila se bezradně.

„Něco, co ji potěší,“ odpověděla Adélka.

„Něco, co jí zůstane na památku,“ přisadila si Maruška.

„A mohlo by to být něco praktického, co bude moct využít,“ dodala Petříčka.

„A nejlépe kdyby to mohla využít už o prázdninách,“ nadhodila Adélka.

„No jo, ale co by to mělo být?“ zeptala se Maruška. Obě kamarádky jen bezradně pokrčily rameny.

„Necháme si to rozležet v hlavě a zítra uvidíme. Třeba nás něco napadne,“ neztrácela naději Petříčka.

Když se po vyučování rozešly do svých domovů, všechny měly těžkou hlavu. Ne doopravdy. Tížily je ale myšlenky, které bloudily sem a tam. Ani jedna z nich však nedokázala nic kloudného vymyslet. Večer požádaly o radu dokonce i rodiče.

Petříčce maminka navrhla koupit kytičku.

„Ale ta přes prázdniny uvadne,“ připomněla Petříčka.

„Tak můžeme koupit kytku v květináči,“ nevzdávala se svého nápadu maminka.

Petřička jen pokrčila rameny, protože nic lepšího jí nenapadlo.

Maruščina maminka navrhla velikou čokoládu.

„Jenže já nevím, jestli má ráda sladkosti. Nám je často vyčaruje, ale asi jsem ji nikdy neviděla něco jíst,“ přemýšlela nahlas Maruška.

U Adélky to vypadalo velmi podobně. Rodiče měli spoustu nápadů. Maminka někde ve výloze viděla hrneček s nápisem nejlepší paní učitelka.

„Naše paní učitelka je opravdu nejlepší,“ potvrdila Adélka.

V noci se Adélce, Petřičce i Marušce zdál sen. V tom snu společně vyráběly prázdninový deník. Když se ráno probudily, všechny byly z nápadu nadšené.

Stejný nápad?

Ráno se Petřička s Maruškou a Adélkou potkaly na obvyklém místě. Poslední kus cesty ke škole docházely vždycky společně.

„V noci mě něco napadlo,“ hlásila jako první Adélka.

„Mě taky,“ přidala se Maruška.

„Já jsem měla sen, díky kterému už vím, co paní učitelce vyrobíme,“ prohlásila Petřička dříve, než stačily obě kamarádky něco dodat.

„Vyrobíme prázdninový deník,“ vykřikly všechny tři najednou. Hned poté na sebe ohromeně zíraly.

„Jak to, že jsme měly stejný nápad?“ divila se Maruška.

„Zdálo se mi to ve snu,“ prozradila Adélka. Obě kamarádky jí příkývnutím potvrdily, že všechny měly stejný sen.

„Tak to prostě musíme udělat. Třeba naše víla Jasmína věděla, že ji chceme něčím potěšit, a tak nám pomohla.“

„Taky si myslím, že nám ten sen poslala ona. Jinak si to vysvětlit nedokážu,“ přemýšlela nahlas Maruška.

„Tak si na něm musíme dát záležet,“ dodala Petříčka.

Pak se cestou radily, jak to udělat, aby se deník jejich kouzelné paní učitelce líbil. Děvčata málem zapomněla hlídat čas, takže se do školy dostala až těsně před zvoněním.

„Tak to bylo o fous,“ vydechla si Adélka, když všechny tři vběhly do dveří třídy.

Vyučování probíhalo jako obvykle. Děti se netradičním způsobem učily novým znalostem. Protože je to bavilo, čas utíkal velmi rychle.

Adélka s Petříčkou a Maruškou využívaly všechny přestávky k doladění svého plánu.

Všiml si jich Patrik, a protože byl zvědavý, rovnou se jich zeptal: „Co tady kujete za pikle?“

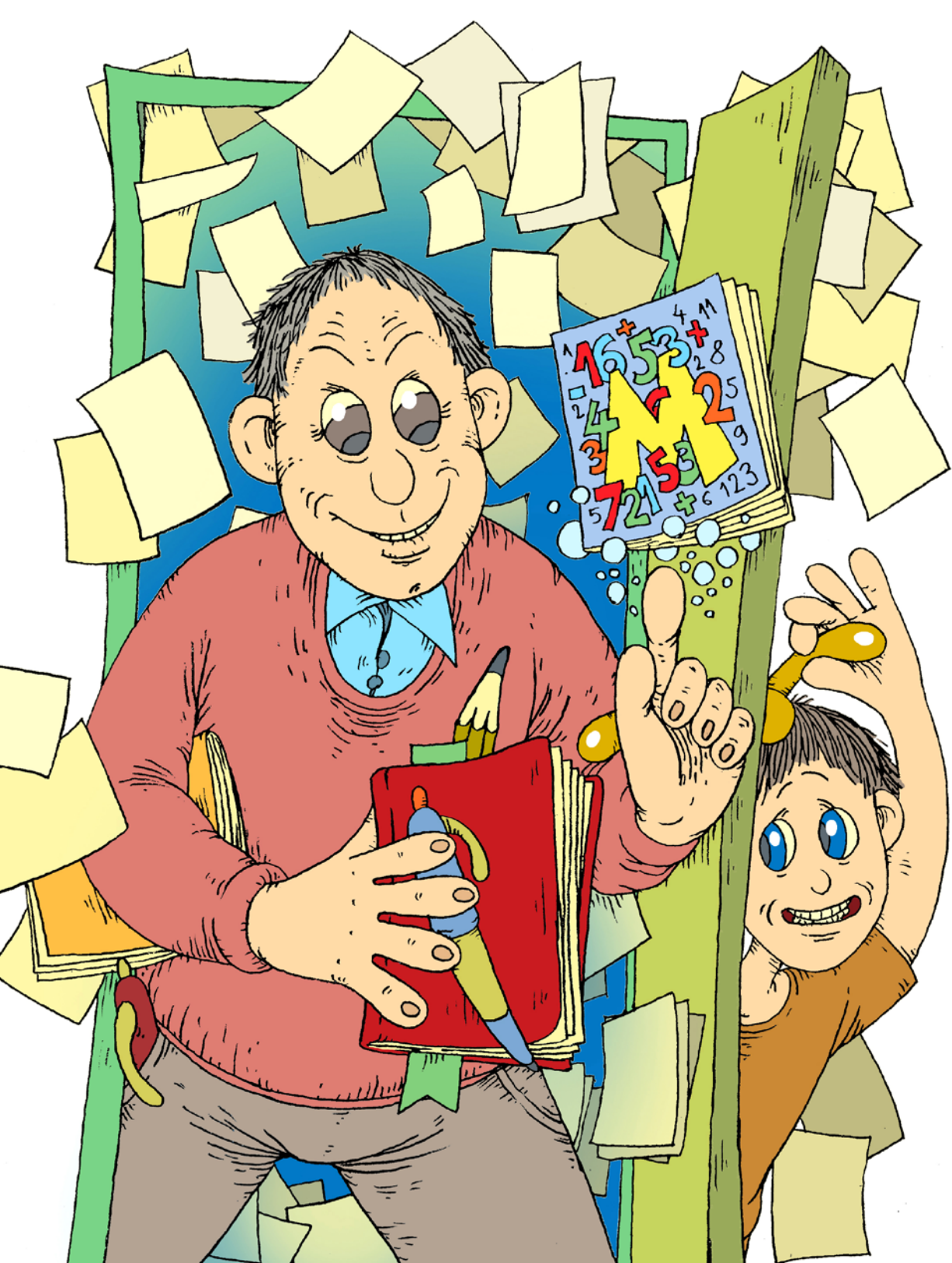

„Cože?“ zeptala se Adélka, která Patrikovi nerozuměla.

„Kout pikle znamená vymýšlet něco zákeřného. A to my rozhodně neděláme,“ ohradila se Maruška. Tohle rčení jí nedávno vysvětlil tatínek. Dobře si ho zapamatovala.

„Tak co tady teda vymýšlíte?“ nedal se odbýt Patrik.

Holky se na sebe podívaly. Nevěděly, jestli to mají Patrikovi prozradit. Nakonec ale všechny tři přikývly. Na výrobě deníku by se totiž mohla podílet celá třída. Alespoň bude rychleji hotový. Do konce školního roku už zbýval necelý měsíc.

Zkoušení pana ředitele

„Milí žáci, pan ředitel nám před chvílí oznámil, že bude během června navštěvovat všechny třídy. Chce se na vlastní oči přesvědčit, jestli jsme vás naučili všechno, co máte umět. Doufám, že mi neuděláte ostudu,“ oznámila dětem Jasmína Bílá.

„Tak můžete pana ředitele začarovat,“ navrhl Lucka.

Paní učitelka se zasmála. „To právě nemůžu. Ledaže bych mu přičarovala růžové brýle a jemu by se pak všechno líbilo.“

„To je náhodou dobrý nápad,“ přitakal Kuba.

„To by nešlo. Pokud se bude čarovat, musím to udělat nenápadně. Tak, aby o tom pan ředitel vůbec nevěděl.“

Ve třídě to zašumělo. Děti dostaly strach, že něco nebudou umět a jejich paní učitelka se kvůli tomu dostane do potíží.

Ona je však uklidnila: „Nebojte se, bude to probíhat jako obvykle. A máme přece kouzelnou židli a kouzelnou křídu, tak to spolu zvládneme.“

Sotva to paní učitelka dořekla, ozvalo se zaklepaní na dveře. Byl to pan ředitel. Jako první si vybral právě jejich třídu.

„Podle rozvrhu máte mít zrovna matematiku,“ prohlásil a rozhlédl se po třídě. „Kde máte učebnice matematiky?“

„Dobrý den, pane řediteli,“ řekla vlídně paní učitelka, aby upoutala jeho pozornost a dětem se na lavicích mohly objevit učebnice matematiky.

„Chystáme se počítat příklady napsané na tabuli,“ pokračovala a otevřela obě křídla tabule. Tam bylo několik sloupečků s příklady.

Pan ředitel si je prohlédl a namítl: „Jen aby to nebylo moc jednoduché.“

Smazal jeden sloupec houbou a vlastní rukou tam napsal jiné příklady. Pak ukázal na Olivera.

Ten šel k tabuli se strachem, ale paní učitelka mu cestou podala kouzelnou křídu, díky které získal jistotu. Výsledek byl správný. Pan ředitel kývl hlavou a ukázal na Standu v zadní lavici. Chtěl mu předat svou křídu, ale ten zavrtěl hlavou a dožadoval se křídy od paní učitelky. I on napsal výsledek správně.

Pan ředitel žáky i paní učitelku pochválil a pak spěchal za dalšími povinnostmi. Než obejde celou školu, pár dní to potrvá.

Podezření

Po odchodu pana ředitele si všichni oddechli. René, na kterého při zkoušení nepřišla řada, poposedával v lavici. Měl tak velký strach ze zkoušení, že se to projevilo na jeho močovém měchýři. Paní učitelka byla kouzelná víla, proto věděla, co její žáci chtěli nebo potřebovali.

Poznala to i tentokrát. Sotva René zvedl ruku, aby se dovolil jít na záchod, víla ho předběhla.

„Ano, můžeš jít na toaletu, i když není přestávka,“ svolila a René okamžitě vystřelil z lavice, jako kdyby mu za patami hořelo.

Otevřel dveře tak prudce, že srazil k zemi i pana ředitele, který stále ještě stál za dveřmi. Dobře věděl, že poslouchat za dveřmi se nemá, ale nemohl si pomoci. Tahle třída, ve které učila paní učitelka Jasmína Bílá, se mu totiž zdála až příliš dokonalá. A to bylo podezřelé. Řediteloval

už spoustu let, ale s něčím takovým se ještě nikdy nesetkal. Chtěl tomu zázraku přijít na kloub.

„Co tady děláš?“ zeptal se přísně pan ředitel a jednou rukou si držel čelo, aby mu nevyskočila boule. Chtěl zakrýt vlastní rozpaky, a tak mluvil přísným tónem.

„Já-já, já už musím, jinak to nevydržím,“ vykotal ze sebe René a upaloval směrem k chlapeckým toaletám.

Pan ředitel zatím opět vešel do kouzelné třídy.

„Zapomněl jste si tu něco, pane řediteli?“ zeptala se víla Jasmína, i když dobře věděla, co panu řediteli vrtalo hlavou.

„Já nikdy na nic nezapomínám. Jen jsem se chtěl zblízka podívat na tu křídu, se kterou děti psaly na tabuli,“ prohlásil bez okolků pan ředitel. Křída ležela na učitelském stole, aby si ji nikdo nespletl s obyčejnou křídou. Pan ředitel

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Kouzelná třída dostává vysvědčení.
Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.